

Trestné konanie

proti

Karl Josef Wilhelm Schwibbert

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný

Tribunale civile e penale di Forlì)

„Smernica 98/34/ES – Postup pri informovaní v oblasti technických noriem a predpisov – Povinnosť oznámiť návrhy technických predpisov – Vnútroštátny zákon ukladajúci povinnosť uviesť na predávaných kompaktných diskoch rozlišovacie označenie vnútroštátnej organizácie poverenej výberom autorských odmien – Pojem „technický predpis““

Návrhy prednesené 28. júna 2007 – generálna advokátka V. Trstenjak

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 8. novembra 2007

Abstrakt rozsudku

1. *Prejudiciálne otázky – Prípustnosť – Nevyhnutnosť predložiť Súdnemu dvoru dostatočne presné údaje o skutkovom a právnom kontexte*

(Článok 234 ES; Štatút Súdneho dvora, článok 20)

2. *Aproximácia právnych predpisov – Postup pri informovaní v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby poskytované informačnou spoločnosťou – Smernica 98/34*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34, článok 1 body 3 a 11 a článok 8 ods. 1)

1. Údaje uvedené vo vnútroštátnych rozhodnutiach nielenže musia Súdnemu dvoru umožniť odpovedať na prejudiciálne otázky, ale navyše musia umožniť vládam členských štátov a iným dotknutým osobám predložiť ich pripomienky v súlade s článkom 20 Štatútu Súdneho dvora. Súdnemu dvoru prináleží dohliadať na to, aby táto možnosť ostala zachovaná vzhľadom na skutočnosť, že na základe uvedeného ustanovenia sa dotknutým osobám doručujú výlučne návrhy na začatie konania. Je tiež nevyhnutné, aby vnútroštátny sudca, ktorý predkladá prejudiciálnu otázku, poskytol aspoň minimálne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov výberu ustanovení Spoločenstva, o ktorých výklad žiada, a vzájomného vzťahu, ktorý našiel medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatňujúcou sa na predmetný spor.

(pozri bod 21)

2. Smernica 98/34/ES, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenená a doplnená smernicou 98/48/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, že vnútroštátne ustanovenia, ktoré stanovili povinnosť uviesť na CD týkajúcich sa maliarskych diel určité rozlišujúce označenie na účely obchodovania s nimi v dotknutom členskom štáte až po vstupe do platnosti smernice 83/189/EHS, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov [neoficiálny preklad], predstavujú technický predpis, ktorý vzhľadom na to, že nebol oznámený Komisii, nemožno namietat' proti jednotlivcovi.

Keďže takéto rozlišujúce označenie, ktorého cieľom je informovať spotrebiteľov a vnútroštátne orgány, že rozmnoženiny sú legálne, sa uvádza na samotnom nosiči obsahujúcom duševné dielo, teda na samotnom výrobku, a keďže sa naň preto vzťahujú predpisy uplatňujúce sa na dotknuté výrobky

v súvislosti s označovaním alebo štítkovaním, predstavuje takéto označenie technickú špecifikáciu v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34 za predpokladu, že vnútroštátne opatrenie sa vzťahuje na samotný výrobok a jeho obal. Vychádzajúc z toho, že táto špecifikácia je *de iure* povinná pre obchodovanie s kompaktnými diskmi, predstavuje technické pravidlo v zmysle článku 1 bodu 11 prvého odseku smernice.

Zahrnutie nových nosičov, akými sú kompaktné disky, do pôsobnosti povinnosti uvádzania určeného rozlišujúceho označenia sa musí považovať za zmenu návrhu technického predpisu, na ktorý sa vzťahuje článok 8 ods. 1 tretí pododsek uvedenej smernice, a preto sa v prípade, že povinnosť uvádzania tohto označenia bola rozšírená na dotknuté výrobky až po vstupe smernice 83/189 do platnosti, čoho overenie prináleží vnútroštátnemu súdu, malo oznámiť Komisii. V takomto prípade sa jednotlivci môžu dovolávať neuplatniteľnosti dotknutého technického predpisu na vnútroštátnom súde, ktorému prináleží, aby odmietol jeho uplatnenie.

(pozri body 35 – 37, 40 – 42, 44, 45 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 8. novembra 2007 (*)

„Smernica 98/34/ES – Postup pri informovaní v oblasti technických noriem a predpisov – Povinnosť oznámiť návrhy technických predpisov – Vnútroštátny zákon ukladajúci povinnosť uviesť na predávaných kompaktných diskoch rozlišovacie označenie vnútroštátnej organizácie poverenej výberom autorských odmien – Pojem „technický predpis““

Vo veci C-20/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale civile e penale di Forlì (Taliansko) zo 14. decembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 21. januára 2005, ktorý súvisí s trestným konaním vedeným proti

Karl Josef Wilhelm Schwibbert,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia U. Lõhmus (spravodajca), J. Klučka, A. Ó Caoimh a P. Lindh,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. apríla 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pán Schwibbert, v zastúpení: A. Sirotti Gaudenzi, avvocato,
- Società Italiana degli Autori ed Editori, v zastúpení: M. Mandel a M. Siragusa, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci

S. Fiorentino a M. Massella Ducci Teri, avvocati dello Stato,

– Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Pignataro a W. Wils, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 28. júna 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 ES, 23 ES až 27 ES, smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8, ďalej len „smernica 98/34“), smernice Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61; Mim. vyd. 17/001, s. 120), ako aj smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167; s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého v Taliansku proti pánovi Schwibbertovi za držbu kompaktných diskov (ďalej len „CD“), na ktorých nebolo uvedené rozlišovacie označenie vnútroštátnej organizácie poverenej výberom autorských odmien.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Smernica Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983 (Ú. v. ES L 109, s. 8) zaviedla do práva Spoločenstva postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov.

4 Článok 12 smernice 83/189 stanovuje, že:

„1. Členské štáty zabezpečia do dvanástich mesiacov od oznámenia tejto smernice prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s jej ustanoveniami a budú o tom okamžite informovať Komisiu.

2. Členské štáty oboznámia Komisiu so znením dôležitých ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré príjmu v oblasti upravovanej touto smernicou.“ [neoficiálny preklad]

5 Smernica 83/189 bola viackrát podstatným spôsobom zmenená. Smernicou 98/34 došlo k jej kodifikácii.

6 Článok 1 smernice 98/34 stanovuje:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1. ‚výrobok‘ je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok, vrátane rybích výrobkov;

...

3. ‚technická špecifikácia‘ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo šítkovania a postupov

posudzovania zhody.

...

4. „iné požiadavky“ sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt;

...

11. „technický predpis“ sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zariadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia de facto alebo de iure povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

...“

7 Články 8 a 9 smernice 98/34 zaväzujú členské štáty na jednej strane oznámiť Komisii Európskych spoločenstiev návrhy technických predpisov týkajúcich sa oblasti pôsobnosti tejto smernice okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu je len prebratím medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí len informácia o príslušnej norme, a na druhej strane oddialiť prijatie tohto návrhu o niekoľko mesiacov, aby umožnili Komisii preskúmať, či sú v súlade s právom Spoločenstva, najmä s voľným pohybom tovarov, alebo navrhnúť v predmetnej oblasti smernicu, nariadenie alebo rozhodnutie.

8 Predmetom zosúladenia smernice 92/100 je právna ochrana diel chránených autorským právom a predmetov chránených s ním súvisiacimi právami. Smeruje k zabezpečeniu primeraného príjmu pre autorov a výkonných umelcov. Na tento účel smernica 92/100 uvádza, že členské štáty ustanovia právo udeliť súhlas alebo zakázať nájom a vypožičiavanie originálov a rozmnoženín diel chránených autorským právom a ostatných predmetov uvedených v článku 2 ods. 1 tejto smernice. V rámci kapitoly II smernice 92/100 týkajúcej sa práv súvisiacich s autorským právom článok 9 stanovuje, že členské štáty ustanovia výhradné právo sprístupňovať predmety vymenované v tomto článku verejnosti predajom alebo iným spôsobom.

Vnútroštátna právna úprava

9 Podľa zákona č. 633 z 22. apríla 1941 o autorskom práve (GURI č. 166 zo 16. júla 1941, ďalej len „zákon z roku 1941“) je povinné uvedenie rozlišovacieho označenia na všetkých nosičoch obsahujúcich chránené diela nástrojom autenticity a záruky, ktorý umožňuje odlíšiť legálny výrobok od pirátskeho výrobku. Società Italiana degli Autori ed Editori (talianska spoločnosť autorov a vydavateľov), verejná organizácia *ad hoc*, je poverená ochranou, sprostredkovaním a certifikáciou. Zákonom stanovené rozlišujúce označenie sa skladá z iniciálok „SIAE“.

10 Zákon č. 121/87 z 27. marca 1987 (GURI č. 73 z 28. marca 1987) rozšíril povinnosť uvedenia rozlišujúceho označenia „SIAE“ na ďalších nosičoch obsahujúcich duševného diela.

11 Taliansky zákonodarca pri preberaní smernice 92/100 na základe legislatívneho dekrétu č. 685 zo 16. novembra 1994 (GURI č. 293 zo 16. decembra 1994), ktorým sa zrušil zákon č. 121/87, vložil do zákona z roku 1941 najmä ustanovenie článku 171b ods. 1 písm. c), ktoré stanovuje osobitné trestné sankcie a znie takto:

„1. Trestom odňatia slobody na tri mesiace až tri roky a zaplatením pokuty od 500 000 ITL do

6 000 000 ITL sa potrestá ktokoľvek, kto:

...

c) predá alebo prenajme videokazety, hudobné kazety alebo akékoľvek iné nosiče obsahujúce hudobnú nahrávku alebo videozáznam kinematografických alebo audiovizuálnych diel, alebo obrazových sekvencií v pohybe, na ktorých nie je uvedené rozlišujúce označenie talianskej spoločnosti autorov a vydavateľov (SIAE) v súlade s týmto zákonom a vykonávacím nariadením.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Procura della Repubblica presso il Tribunale civile e penale di Forlì (Prokuratúra pri občianskoprávnom a trestnom súde Forlì) začala 12. februára 2000 trestné konanie proti pánovi Schwibbertovi s bydliskom v Taliansku, konateľovi spoločnosti K.J.W.S. Srl, a potvrdila, že 9. a 10. februára 2000 mal v skladoch uvedenej spoločnosti v držbe na účely predaja určité množstvo CD obsahujúcich rozmnoženiny diel maliarov Giorgia De Chirico a Maria Schifano. Na týchto CD dovezených z Nemecka na účet iných spoločností s cieľom ich ďalšieho predaja v rámci kultúrnych podujatí nebolo uvedené rozlišujúce označenie „SIAE“.

13 Počas vyšetrovania uskutočneného 9. a 10. februára 2000 členmi Guardia di Finanza – Comando Tenenza di Cesena (Odbor finančnej polície – policajné riaditeľstvo Cesena) došlo v súlade s trestným poriadkom k spísaniu zápisnice o zhabaní uvedených CD, v ktorej sa uviedlo, že po prvom preskúmaní sa zdalo, že tovar je falšovaný.

14 Dňa 23. mája 2001 Procura della Repubblica presso il Tribunale civile e penale di Forlì obvinila pána Schwibberta z deliktu uvedeného v článku 171b ods. 1 písm. c) zákona z roku 1941 a podala naňho na uvedenom súde žalobu.

15 Pojednávanie na Tribunale civile e penale di Forlì sa uskutočnilo 14. decembra 2004. V zápisnici z pojednávania vnútroštátny súd zdôrazňuje, že pánovi Schwibbertovi sa nevytýka nezákonné rozmnožovanie diel, pretože disponoval potrebnými súhlasmi, ale výlučne skutočnosť, že na dotknutých CD nebolo uvedené rozlišujúce označenie „SIAE“.

16 Na uvedenom pojednávaní advokát pána Schwibberta vyzval uvedený súd, aby Súdnemu dvoru položil prejudiciálnu otázku. Tribunale civile e penale di Forlì vyhovel jeho návrhu, pričom však sám nesformuloval konkrétne otázky, ale len priložil k svojmu návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyjadrenie uvedeného advokáta.

17 V súlade s článkom 104 ods. 5 rokovacieho poriadku Súdny dvor požiadal 17. júla 2006 vnútroštátneho sudcu o vysvetlenie. Odpoveď vnútroštátneho súdu bola Súdnemu dvoru doručená 31. októbra 2006.

18 Z tejto odpovede vyplýva, že otázka sformulovaná Tribunale civile e penale di Forlì znie takto:

„Sú vnútroštátne ustanovenia v oblasti označovania SIAE v súlade s článkami 3 ES, 23 ES až 27 ES, článkami 1, 8, 10 a 11 smernice 98/34 a smernicami 92/100 a 2001/29?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti

19 Talianska vláda vo svojich písomných pripomienkach, ako aj na pojednávaní tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania by sa mal zamietnuť ako neprípustný. Podľa tejto vlády uvedený návrh neobsahuje informácie nevyhnutné na to, aby umožnili Súdnemu dvoru v potrebnej miere odpovedať na

položenú otázku. V tomto ohľade talianska vláda uvádza, že uvedený návrh v rozpore s požiadavkami článku 20 Štatútu Súdneho dvora neupresňuje dôvody, pre ktoré je výklad predpisov práva Spoločenstva nevyhnutný, a jasne z neho nevyplýva, ktoré vnútroštátne ustanovenia sa v skutočnosti uplatňujú na spor vo veci samej. V každom prípade je tento návrh vo vzťahu k vyriešeniu uvedeného sporu irelevantný.

20 Čo sa týka Komisie, tá vo svojich písomných pripomienkach uvádza, že prejudiciálna otázka musí byť v časti týkajúcej sa výkladu článkov 3 ES, 23 ES až 27 ES a smernice 92/100 vyhlásená z dôvodu nedostatočnosti údajov uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania za neprípustnú.

21 Treba pripomenúť, že údaje uvedené vo vnútroštátnych rozhodnutiach nielenže musia Súdnemu dvoru umožniť odpovedať na prejudiciálne otázky, ale navyše musia umožniť vládám členských štátov a iným dotknutým osobám predložiť ich pripomienky v súlade s článkom 20 Štatútu Súdneho dvora (uznesenie z 2. marca 1999, *Colonia Versicherung a i.*, C-422/98, Zb. s. I-1279, bod 5). Súdnemu dvoru prináleží dohliadať na to, aby táto možnosť ostala zachovaná vzhľadom na skutočnosť, že na základe uvedeného ustanovenia sa dotknutým osobám doručujú výlučne návrhy na začatie konania (rozsudok z 1. apríla 1982, *Holdijk a i.*, 141/81 až 143/81, Zb. s. 1299, bod 6; uznesenie z 13. marca 1996, *Banco de Fomento e Exterior*, C-326/95, Zb. s. I-1385, bod 7, ako aj rozsudok z 13. apríla 2000, *Lehtonen a Castors Braine*, C-176/96, Zb. s. I-2681, bod 23). Podľa judikatúry Súdneho dvora je tiež nevyhnutné, aby vnútroštátny sudca poskytol aspoň minimálne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov výberu ustanovení Spoločenstva, o ktorých výklad žiada, a vzájomného vzťahu, ktorý našiel medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatňujúcou sa na predmetný spor (pozri najmä uznesenie z 28. júna 2000, *Laguillaumie*, C-116/00, Zb. s. I-4979, bod 16, ako aj rozsudok z 5. decembra 2006, *Cipolla a i.*, C-94/04 a C-202/04, Zb. s. I-11421, bod 38).

22 V prejednávanej veci vnútroštátny súd, ako to vyplýva z bodu 17 tohto rozsudku, poskytol na žiadosť Súdneho dvora vysvetlenie týkajúce sa skutkových okolností vo veci samej, ako aj vnútroštátneho právneho rámca a právneho rámca Spoločenstva. Navyše *Società Italiana degli Autori ed Editori*, talianska vláda a Komisia považovali na základe informácií poskytnutých týmto súdom za možné predložiť Súdnemu dvoru pripomienky.

23 V súvislosti so smernicou 98/34 sa postoj dotknutých osôb líši v otázke, či sa povinnosť uvedenia rozlišovacieho označenia „SIAE“ týka CD sporných vo veci samej, a prípadne v otázke, kedy došlo k rozšíreniu tejto povinnosti na uvedené nosiče, teda či predtým alebo potom, ako sa do práva Spoločenstva zaviedla povinnosť oznamovať návrhy technických predpisov. V prejednávanej veci nie je sporné, že sa proti pánovi Schwibbertovi začalo trestné konanie z dôvodu neuvedenia rozlišujúceho označenia „SIAE“ na dotknutých CD. Určenie okamihu skutočného zavedenia povinnosti označovania do talianskeho práva je súčasťou výkladu vnútroštátneho práva, ktorý nepatrí do právomoci Súdneho dvora. V každom prípade neistota v tejto otázke nemôže brániť užitočnosti odpovede na otázku položenú vnútroštátnym súdom, o ktorej poskytnutie bol Súdny dvor požiadaný, v znení upresnenom vnútroštátnym sudcom v odpovedi na žiadosť o vysvetlenie.

24 Za týchto okolností sa Súdny dvor považuje za dostatočne oboznámený na to, aby mohol odpovedať na položenú otázku týkajúcu sa smernice 98/34.

25 Naopak, v súvislosti s výkladom článkov 3 ES, 23 ES až 27 ES a smernice 92/100 je nutné konštatovať, že návrh na začatie prejudiciálneho konania neposkytuje dostatok informácií umožňujúcich Súdnemu dvoru, aby vnútroštátnemu súdu poskytol užitočnú odpoveď.

26 Je však potrebné pripomenúť, že tieto ustanovenia Zmluvy ES zakazujú medzi členskými štátmi dovozné clá, vývozné clá a všetky poplatky s rovnakým účinkom. Čo sa týka smernice 92/100, tá zas harmonizuje pravidlá týkajúce sa nájomného práva a výpožičného práva, ako aj určitých práv súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva.

27 Údaje týkajúce sa skutkových okolností sporu vo veci samej poskytnuté vnútroštátnym súdom neumožňujú s istotou určiť miesto výroby CD ani stanoviť, či boli skutočne dovezené do Talianska. Čo sa týka informácií týkajúcich sa vnútroštátneho právneho rámca, tie Súdnemu dvoru neumožňujú dostatočne

sa oboznámiť s vlastnosťami peňažnej protihodnoty na získanie označenia „SIAE“ na to, aby určilo, či ide o clo alebo o poplatok s rovnakým účinkom v zmysle uvedených článkov Zmluvy ES. Nakoniec tieto údaje neumožňujú ani posúdiť, či takéto vnútroštátne ustanovenia odporujú smernici 92/100.

28 Za týchto podmienok nie je možné rozhodnúť o otázke, či povinnosť, ktorá je spornou vo veci samej, odporuje článkom 3 ES, 23 ES až 27 ES a smernici 92/100.

29 Okrem toho je potrebné upresniť, že prejudiciálna otázka sa týka tiež výkladu smernice 2001/29. Táto smernica je založená na zásadách a pravidlách už ustanovených najmä smernicou 92/100 a zároveň túto smernicu mení. Smernica 2001/29 bola prijatá 22. mája 2001 a jej článok 13 stanovuje, že členské štáty musia dosiahnuť súlad s touto smernicou najneskôr do 22. decembra 2002. K skutkovým okolnostiam na začiatku sporu vo veci samej však došlo v priebehu mesiaca februára 2000, teda v čase, keď uvedená smernica ešte nebola prijatá. Preto je prejudiciálna otázka v časti týkajúcej sa výkladu smernice 2001/29 neprípustná.

30 V dôsledku toho je potrebné považovať návrh na začatie prejudiciálneho konania za prípustný len v tej časti, v ktorej sa týka výkladu smernice 98/34.

O veci samej

31 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či také vnútroštátne ustanovenia, akými sú sporné ustanovenia vo veci samej, odporujú článkom 1, 8, 10 a 11 smernice 98/34 tým, že stanovujú, že pri rozmnožovaní duševných diel sa ich nosiče musia označiť skratkou Società Italiana degli Autori ed Editori.

32 V tomto ohľade zo spisu na Súdnom dvore vyplýva, že vo veci samej sa začalo trestné konanie proti pánovi Schwibbertovi z dôvodu neuvedenia predmetného rozlišujúceho označenia na CD týkajúcich sa maliarskych diel. Je preto potrebné preskúmať, či vnútroštátne ustanovenia stanovujúce takúto povinnosť odporujú predpisom Spoločenstva, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd.

33 V prvom rade je potrebné skúmať, či povinnosť označenia takouto skratkou možno kvalifikovať za „technický predpis“ v zmysle článku 1 smernice 98/34. V prípade kladnej odpovede bude potrebné overiť, či bol návrh technického predpisu talianskymi orgánmi oznámený Komisii, pretože inak by ho nebolo možné namietať proti pánovi Schwibbertovi (pozri najmä rozsudky z 30. apríla 1996, CIA Security International, C-194/94, Zb. s. I-2201, body 48 a 54; zo 16. júna 1998, Lemmens, C-226/97, Zb. s. I-3711, bod 33, ako aj zo 6. júna 2002, Sapod Audic, C-159/00, Zb. s. I-5031, bod 49).

34 Z článku 1 bodu 11 smernice 98/34 vyplýva, že pojem „technický predpis“ možno rozložiť na tri kategórie, po prvé „technickú špecifikáciu“ v zmysle článku 1 bodu 3 tejto smernice, po druhé „inú požiadavku“, tak ako je definovaná v článku 1 bode 4 tejto smernice, a po tretie zákaz výroby, dovozu, predaja alebo používania dotknutého výrobku uvedený v článku 1 bode 11 tejto smernice (pozri najmä rozsudok z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, Zb. s. I-3247, bod 54).

35 Tak ako Súdny dvor už rozhodol, pojem „technická špecifikácia“ predpokladá, že vnútroštátne opatrenie sa vzťahuje na samotný výrobok a jeho obal, a teda určuje predpísané znaky výrobku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. marca 2001, van der Burg, C-278/99, Zb. s. I-2015, bod 20, z 22. januára 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, Zb. s. I-607, bod 45, ako aj rozsudky Sapod Audic, už citovaný, bod 30, a Lindberg, už citovaný, bod 57).

36 V prejednávanej veci je nutné konštatovať, tak ako to zdôraznila generálna advokátka v bodoch 46 a 48 svojich návrhov, že rozlišujúce označenie „SIAE“, ktorého cieľom je informovať spotrebiteľov a vnútroštátne orgány, že rozmnoženiny sú legálne, sa uvádza na samotnom nosiči obsahujúcom duševné dielo, teda na samotnom výrobku. Nie je preto presné tvrdiť, tak ako to urobili Società Italiana degli Autori ed Editori a talianska vláda, že toto označenie sa vzťahuje výlučne na duševné dielo.

37 Takéto rozlišujúce označenie však predstavuje „technickú špecifikáciu“ v zmysle článku 1 bodu 3

smernice 98/34, pretože je stanové predpismi uplatňujúcimi sa na dotknuté výrobky v súvislosti s označovaním alebo štítkovaním. Vychádzajúc z toho, že dodržanie tejto špecifikácie je *de iure* povinné pre obchodovanie s týmito výrobkami, uvedená špecifikácia predstavuje technické pravidlo v zmysle článku 1 bodu 11 prvého odseku tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 1997, Bic Benelux, C-13/96, Zb. s. I-1753, bod 23).

38 Podľa článku 8 smernice 98/34 „členské štáty okamžite oznámia Komisii všetky návrhy technických predpisov“. Ak sa táto povinnosť nedodrží, nemožno technický predpis uplatňovať proti jednotlivcom, tak ako to bolo pripomenuté v bode 33 tohto rozsudku. Preto je potrebné overiť, či členský štát v prejednávanej veci dodržal povinnosti, ktoré mu vyplývali z článku 8 smernice 98/34. V prípade negatívnej odpovede nemožno dotknutý technický predpis proti pánovi Schwibbertovi namietat’.

39 Società Italiana degli Autori ed Editori a talianska vláda tvrdia, že povinnosť uvedenia rozlišujúceho označenia „SIAE“ na nosičoch obsahujúcich duševné diela upravoval už pred vstupom relevantných smerníc Spoločenstva do platnosti zákon z roku 1941, a to pre papierovú formu autorského diela, a že legislatívne zmeny uskutočnené potom, ako uvedené smernice vstúpili do platnosti, a to v roku 1987 a v roku 1994, boli len prispôbením sa technickému pokroku, ktoré do pôsobnosti uvedenej povinnosti len zahrnuli nové nosiče. V dôsledku toho nebolo potrebné tieto legislatívne zmeny oznámiť Komisii.

40 V prejednávanej veci však zo spisu predloženého Súdneho dvoru, zdá sa, vyplýva, že čo sa týka nosičov dotknutých konaní vo veci samej, konkrétne CD týkajúcich sa maliarskych diel, povinnosť uviesť na nich rozlišujúce označenie „SIAE“ sa na ne začala uplatňovať v roku 1994 na základe legislatívneho dekrétu č. 685. Za týchto podmienok mala byť táto povinnosť oznámená Talianskou republikou Komisii, pretože k jej ustanoveniu došlo až potom, ako smernica 83/189 zaviedla postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov. V každom prípade však prináleží vnútroštátnemu súdu, tak ako sa pripomína v bode 23 tohto rozsudku, aby overil, či dotknutá povinnosť bola do talianskeho práva zavedená v uvedenom čase.

41 V prípade, že povinnosť uvádzania rozlišujúceho označenia „SIAE“ bola rozšírená na výrobky, akými sú výrobky, ktoré sú predmetom sporu vo veci samej, až po vstupe smernice 83/189 do platnosti, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je cieľom článku 8 ods. 1 prvého pododseku druhej vety smernice 98/34 umožniť Komisii získať čo možno najkompletnejšiu informáciu o všetkých návrhoch technických predpisov, ich pôsobnosti a všeobecnom kontexte, aby sa jej umožnilo čo najúčinnnejšie vykonávať právomoci, ktoré jej boli zverené uvedenou smernicou (pozri najmä rozsudky CIA Security International, už citovaný, bod 50; zo 16. septembra 1997, Komisia/Taliansko, C-279/94, Zb. s. I-4743, bod 40, a zo 7. mája 1998, Komisia/Belgicko, C-145/97, Zb. s. I-2643, bod 12).

42 Rovnako v súlade s odsekom 1 tretím pododsekom uvedeného článku 8 „členské štáty budú oznamovať opätovne znenie návrhov... v prípadoch, keď v nich vykonajú také zásahy, ktoré budú mať za následok významnú zmenu ich pôsobnosti...“. Zahŕnutie nových nosičov, akými sú CD, do pôsobnosti povinnosti uvádzania rozlišujúceho označenia „SIAE“ sa za takúto zmenu musí považovať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júna 1994, Komisia/Nemecko, C-317/92, Zb. s. I-2039, bod 25, a Lindberg, už citovaný, body 84 a 85).

43 Komisia vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní tvrdila, a to bez toho, aby členský štát jej tvrdenie vyvracal, že Talianska republika jej uvedenú zmenu neoznámila.

44 Podľa judikatúry Súdneho dvora však nedodržanie povinnosti oznámenia predstavuje procesnú vadu pri prijímaní dotknutých technických predpisov, ktorej dôsledkom je neuplatniteľnosť týchto technických predpisov, z dôvodu čoho ich nemožno namietat’ proti jednotlivcom (pozri najmä rozsudky CIA Security International, už citovaný, bod 54, a Lemmens, už citovaný, bod 33). Jednotlivci sa môžu dovolávať tejto neuplatniteľnosti na vnútroštátnom súde, ktorému prináleží, aby odmietol uplatniť technický predpis, ktorý nebol oznámený v súlade so smernicou 98/34 (pozri najmä rozsudky CIA Security International, už citovaný, bod 55, a Sapod Audic, už citovaný, bod 50).

45 Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné konštatovať, že smernica 98/34 sa má vykladať v tom

zmysle, že v prípade, že vnútroštátne ustanovenia, akými sú sporné ustanovenia vo veci samej, ustanovili povinnosť uviesť na CD týkajúcich sa maliarskych diel rozlišujúce označenie „SIAE“ na účely obchodovania s nimi v dotknutom členskom štáte až po vstupe smernice 83/189 do platnosti, predstavujú technický predpis, ktorý vzhľadom na to, že nebol oznámený Komisii, nemožno namietat' proti jednotlivcovi.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, že vnútroštátne ustanovenia, akými sú sporné ustanovenia vo veci samej, stanovili povinnosť uviesť na CD týkajúcich sa maliarskych diel rozlišujúce označenie „SIAE“ na účely obchodovania s nimi v dotknutom členskom štáte až po vstupe do platnosti smernice Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov [*neoficiálny preklad*], predstavujú technický predpis, ktorý vzhľadom na to, že nebol oznámený Komisii, nemožno namietat' proti jednotlivcovi.

Podpisy

* Jazyk konania: taliančina.